advokatnævnet

DATO: 15.09.2014 **Sagsnr.2014-1182**

K E N D E L S E

Ved Advokatnævnets kendelse af 25. juni 2009 blev tidligere advokat [A], frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147, stk. 3.

[A] har ved brev af 14. april 2014 i medfør af retsplejelovens § 147 f ansøgt om ophævelse af frakendelsen.

Sagsfremstilling:

Ved kendelse af 25. juni 2009 (bilag 1) frakendte Advokatnævnet [A], retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Det fremgår bl.a. af nævnets kendelse:

> **"Nævnets afgørelse og begrundelse:**
>
> **Forhold 1 og 2:**
>
> Hvis en advokat i forbindelse med klientens anmodning om bistand får begrundet mistanke om, at klientens formål er at misbruge advokatens rådgivning til at fremme strafbare handlinger eller undladelser, herunder "hvidvaskning" af penge, må advokaten ikke påtage sig opgaven.
>
> Advokat [A] har erkendt, at han overtrådte god advokatskik under samtalerne med journalist [X]. Han har imidlertid gjort gældende, at han ikke havde til hensigt at medvirke til hvidvask eller til at modtage salær uden faktura.
>
> Nævnet har set uddrag af tv-udsendelsen, hvor advokat [A] fremkom med de ovenfor citerede udtalelser. Uanset at tv-udsendelsen er redigeret og kun viser dele af samtalen mellem advokat [A] og journalist [X], finder nævnet det ubetænkeligt at lægge til grund, at advokat [A] tilbød sin rådgivning om bistand til hvidvask af sorte penge til en person, som han troede var en klient eller kommende klient. Advokat [A] tilbød endvidere i sin egenskab af advokat at udføre det papirarbejde, der var forbundet hermed. Overtrædelserne er begået over for en journalist, der arbejdede undercover og med skjult kamera. Nævnet finder imidlertid

ikke grundlag for at antage, at advokat [A] på utilbørlig måde er blevet lokket til at rådgive anderledes, end han ville have gjort i en virkelig situation, eller at journalistens handlemåde har medvirket til at forøge omfanget af hans overtrædelser. Det er således nævnets opfattelse, at journalisten ved sin optræden ikke har været årsag til overtrædelserne. Nævnet har ved sin bedømmelse heraf navnlig lagt vægt på, at der gik ca. 3 måneder mellem advokat [A's] to møder med journalist [X], og at advokat [A] derfor i den mellemliggende periode havde lejlighed til at vurdere, om han ville fortsætte sin kontakt med en klient eller mulig klient, der ønskede bistand til ulovlige handlinger. Nævnet finder herefter, at advokat [A] groft tilsidesatte god advokatskik i forhold 1.

Nævnet lægger til grund, at advokat [A] på forespørgsel accepterede at modtage sit honorar "sort", og at han i den forbindelse nævnte et beløb i størrelsesordenen 20.000 kr., som skulle betales, når arbejdet var afsluttet. Nævnet finder, at advokat [A] også i forhold 2 groft tilsidesatte god advokatskik ved ikke straks og tydeligt at afvise at modtage sit salær "sort". Han har ved sine udtalelser vist, at han var villig til at medvirke til ulovlige handlinger.

Advokat [A] har ved sin optræden samlet set udvist fundamental mangel på forståelse for grundlæggende principper for advokater og for advokaters særlige stilling i samfundet, hvor advokaten skal fremme retfærdighed og modvirke uret.

Forhold 3:

Nævnet finder, at advokat [A] – som erkendt af denne – tilsidesatte god advokatskik ved i perioden fra den 1. oktober 2004 til den 30. november 2008 i strid med retsplejelovens § 124 at drive selvstændig advokatvirksomhed som ansat i [Firma W].

Forhold 4:

Nævnet finder det dokumenteret ved den fremlagte revisionsrapport fra [Z] og ved revisionsfirmaets opfordring til at fremkomme med en forklaring herom i brev af 23. juni 2008 til advokat [A], hvilken opfordring ikke blev efterkommet, at advokat [A] i strid med klientkontovedtægtens § 1, stk. 1 og 5, i perioden fra den 5. marts 2008 til den 14. april 2008 ikke førte bevægelser på klientbankkontoen. Advokat [A] tilsidesatte herved god advokatskik. Det er i denne forbindelse uden betydning, om overtrædelsen måtte skyldes en edb-fejl.

Forhold 5:

Nævnet finder, at advokat [A] – som erkendt af denne – har tilsidesat god advokatskik ved i strid med klientkontovedtægtens § 2, stk. 4, først den 20. juni 2008 at foretage regulering pr. 30. april 2008.

Forhold 6:

Det følger af klientkontovedtægtens § 2, stk. 4, at advokater skal kunne dokumentere, at der dag for dag er overensstemmelse mellem tilsvar og indestående. Såfremt en advokat kun har få bevægelser, kan advokaten søge dispensation for denne forpligtelse. Advokat [A] har ikke søgt dispensation. Nævnet finder herefter, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at kunne dokumentere, at der dag for dag er overensstemmelse mellem tilsvar og indestående.

Sanktionen

Nævnet har siden 1997 ved 15 kendelser konstateret, at advokat [A] tilsidesatte god advokatskik. I flere tilfælde var der tale om grove tilsidesættelser med bøder op til 50.000 kr.

Efter karakteren af de foreliggende forhold og karakteren af de tidligere forhold, hvor der ligeledes var tale om overtrædelse af klientkontovedtægtens bestemmelser og uhæderlig adfærd, finder nævnet grund til at antage, at advokat [A] ikke for fremtiden vil kunne drive advokatvirksomhed på forsvarlig vis.

Nævnet finder således, at betingelserne for at frakende advokat [A] retten til at udøve advokatvirksomhed er til stede.

7 medlemmer stemmer for at frakende advokat [A] retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre.

5 medlemmer stemmer for, at frakendelsesperioden fastsættes til 5 år fra endelig afgørelse.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre.

Advokat [A] skal betale udgifterne til den udpegede forsvarer.

Advokat [A] kan forlange nævnets afgørelse indbragt for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 e. Anmodningen fremsættes over for justitsministeren."

Ved dom af 30. juli 2010 stadfæstede [byretten] nævnets afgørelse. Retten fandt ikke grundlag for at tage en påstand om, at anke ikke skulle have opsættende virkning, til følge, jf. retsplejelovens § 147 e, stk. 3. 2. pkt. [Landsretten] stadfæstede ved dom af 10. marts 2011 byrettens dom. Frakendelsen skete fra landsrettens dom.

Ved brev af 14. april 2014 anmodede [A] om ophævelse af frakendelsen og til støtte herfor bl.a. anført,

at han for fremtiden vil være i stand til at udøve advokatvirksomhed på forsvarlig og betryggende vis,

at det er over 6 år siden, at den sidste overtrædelse af de disciplinære regler fandt sted (nævnets kendelse af 25. juni 2009), at årerne fra 2008 frem til endelig dom i marts 2011 forløb uden overtrædelser, og at den seneste kendelse forud for kendelsen af 25. juni 2009 er fra 2003, og således nu er over 11 år gammel,

at frakendelsesperioden har været brugbar og lærerig, hvilket bl.a. har medført, at han har udviklet en fundamentalt bedre forståelse af de etiske forpligtelser og faglig ansvarlighed,

at han siden [landsrettens] dom har været fuld erhvervsaktiv som juridisk rådgiver i [Q], hvor han har haft et samarbejde med [advokat B] og [advokat C], der har repræsenteret hans klienter, hvor advokatbeskikkelse har været nødvendig,

at han har bistået ovennævnte advokater i sager uden for deres kerneområder,

at han har ydet juridisk rådgivning og sparring til bl.a. [advokat D] og [advokat E] i forbindelse med straffesager,

at hovedsigtet med hans virksomhed har været at kunne vedligeholde sine juridiske færdigheder,

at han i frakendelsesperioden har gennemført den obligatoriske efteruddannelse, således at han, på et hvilket som helst tidspunkt han måtte generhverve beskikkelsen, opfylder kravene til obligatorisk efteruddannelse,

at Advokatnævnets kendelse af 25. juni 2009 blev afsagt med dissens, hvoraf 7 medlemmer stemte for frakendelse indtil videre, og 5 medlemmer stemte for en tidsbegrænset frakendelse på 5 år,

at overtrædelserne aldrig har haft et strafferetligt efterspil,

at retsplejelovens regler har til hensigt, inden for Menneskerettighedskonventionens grænser, at tilgodese beskyttelse imod yderligere overtrædelser af

advokatforpligtelserne, og

at der på baggrund af det anførte ikke længere er grund til at antage, at han ikke i fremtiden kan udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde, hvorfor beskyttelseshensynet ikke længere foreligger eller står mål med retten til fri erhverv.

[A] har endvidere vedlagt udtalelser fra [advokat B], [advokat C], [advokat D], [advokat F] og [advokat E]. Udtalelserne vedrører advokaternes samarbejde med [A] i tiden efter, at [landsretten] ved dom af 10. marts 2011 stadfæstede byrettens dom.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 15 medlemmer.

[A] mødte personligt for nævnet.

[A] forklarede supplerende, at han er meget berørt af sagen, og at frakendelsen har haft afgørende betydning for ham både personligt og fagligt. Han accepterede nævnets frakendelse og gjorde gældende, at han nu vil kunne udøve advokatvirksomhed på fuld forsvarlig måde, idet han siden frakendelsen i 2009 har haft anledning til at tænke over tingene og har fået en fundamental bedre forståelse for advokatens rolle i samfundet og de forpligtelser, der følger rent fagligt og etisk. Desuden har han via sit virke som juridisk rådgiver fagligt holdt sig opdateret og gennemført en faglig efteruddannelse.

[A] henviste desuden til, at forud for frakendelsen i 2009 var den seneste kendelse fra 2003, og således nu er over 11 år gammel.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 147 f, stk. 1, at Advokatnævnet til enhver tid kan ophæve en frakendelse efter § 147 c, stk. 3 og 4. Dette gælder også, selv om retten har truffet afgørelse efter § 147 e, stk. 1, 2. pkt.

Ved Advokatnævnets kendelse af 25. juni 2009 blev [A] frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Afgørelsen var bl.a. begrundet i, at [A] siden 1997 ved 15 kendelser var pålagt adskillige sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, og at der i flere tilfælde var tale om grove tilsidesættelser, samt karakteren af de foreliggende forhold, hvor [A] bl.a. i to forhold groft havde tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet finder efter en samlet vurdering af de forhold, der førte til frakendelse af [A's] ret til at udøve advokatvirksomhed, og oplysningerne om [A's]

beskæftigelsesmæssige forhold m.v. efter frakendelsen herunder, at han til trods for frakendelsen har opfyldt reglerne om obligatorisk efteruddannelse, at der er grund til at antage, at [A] fortsat ikke vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

Nævnet har særligt lagt vægt på omfanget og karakteren af de forhold, som begrundede, at frakendelse skete indtil videre, og til den tid, der er gået siden frakendelsen fik virkning den 10. marts 2011.

Det kan endvidere ikke føre til en anden vurdering, at frakendelsen blev truffet under dissens.

Advokatnævnet afslår på denne baggrund, og idet det øvrige anførte af [A] ikke kan føre til et andet resultat, ansøgningen om ophævelse af frakendelsen.

Med bemærkning om, at frakendelsen er sket ved [landsrettens] dom af 10. marts 2011 skal Advokatnævnet gøre opmærksom på retsplejelovens § 147 f, stk. 2, hvoraf det fremgår, at hvis frakendelsen er sket indtil videre, og Advokatnævnet afslår en ansøgning om ophævelse af frakendelsen, kan spørgsmålet forlanges indbragt for retten, såfremt der er forløbet 5 år efter frakendelsen. Anmodningen fremsættes over for justitsministeren.

Herefter bestemmes:

Advokatnævnet afslår [A's] ansøgning om ophævelse af frakendelse af 25. juni 2009.

På nævnets vegne

Jon Stokholm